

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/599/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311209866
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:4311209866.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľov : 1/ J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., V. XX, 2/ I. F., nar. X.XX.XXXX, bytom U., W. XX, právne zastúpený JUDr. Andrea Chorvátová Nagyová, advokát, XXX XX Y. XXX, proti odporcovi: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO:35 787 783, právne zastúpeného Advokátska kancelária Nagyová Tenkáč s.r.o. so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 36 862 169, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o neplatnosť zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, o odvolaní navrhovateľov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C/137/2012-123 zo dňa 18.11.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých častiach **p o t v r d z u j e .**

V odvolaní nenapadnutej časti zo stáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 8C/137/2012-123 zo dňa 18.11.2013 rozhodol tak, že: I. Zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri komerčnej rozhodcovskej spoločnosti a. s. so sídlom Nábřežná 1293, 022 01 Čadca sp. zn. KRS/380/2010 zo dňa 6. 6. 2011 vydaný rozhodcom JUDr. Evou Fajtovou., II. Návrh na určenie, že rozhodcovská doložka uvedená v Článku V.-13. všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru ako súčasť Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 42666995549001 zo dňa 9. 10. 2008 uzatvorenej medzi navrhovateľmi 1/, 2/ a odporcom je neprijateľná zmluvná podmienka, sa zamietá. III. Návrh na určenie, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 42666995549001 zo dňa 9. 10. 2008 uzatvorená medzi navrhovateľmi 1/, 2/ a odporcom je neplatná, sa zamietá. IV. Návrh na uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť každému z navrhovateľov primerané finančné zadosťučinenie 500,- €, sa zamietá. V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. VI. Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 331,50 € na účet Okresného súdu Čadca do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovatelia sa podaným návrhom domáhali

I.) zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri komerčnej rozhodcovskej spoločnosti a. s. so sídlom Nábřežná 1293, 022 01 Čadca, sp. zn. KRS/380/2010 zo dňa 6. 6. 2011 vydaný rozhodcom JUDr. Evou Fajtovou., II. určenia, že rozhodcovská doložka uvedená v Článku V.-13. všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru ako súčasť zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 42666995549001 zo dňa 9. 10. 2008 uzatvorenej

medzi navrhovateľmi a odporcom je neprijateľná zmluvná podmienka, III. určenia, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 42666995549001 zo dňa 09. 10. 2008 uzatvorená medzi navrhovateľmi a odporcom je neplatná, IV. uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť každému z navrhovateľov primerané finančné zadostučinenie 500,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Navrhovatelia taktiež navrhli, aby súd odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri komerčnej rozhodcovskej spoločnosti a. s. so sídlom Nábrežná 1293, 022 01 Čadca, sp. zn. KRS/380/2010 zo dňa 06. 06. 2011 vydaného rozhodcom JUDr. Evou Fajtovou až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V návrhu uviedli, že ako spotrebiteľia s odporcom uzavreli Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej im odporca poskytol peňažné prostriedky vo výške 1.991,64 Eur. Na podpis im predložil zmluvu s početnými neprijateľnými podmienkami, na čo ich až neskôr upozornilo občianske združenie zaoberajúce sa ochranou spotrebiteľa. V čase uzatvárania zmluvy neboli dobre zorientovaní v spotrebiteľskej problematike a boli to pre nich tak veľmi zložité veci. Zmluvu podpísali v nepriaznivej finančnej situácii (mali nedoplatky za vodu a plyn), čím bola od počiatku daná aj ich finančná tieseň. Úver mali splatiť v 48 mesačných splátkach, ktoré boli stanovené na 59,78 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15. 11. 2008. Svoj dlh splácali spočiatku riadne, časom však mali ešte väčšie finančné problémy ako v čase, keď si úver brali a tak už navrhovateľovi neboli schopní platiť celú čiastku splátky. Požiadali aj o možnosť splácať nižšie splátky, v čom im odporca nevyhovel. Nakoniec odporca odstúpil od zmluvy a vyhlásil úver za splatný. Dňa 13. 06. 2011 im bol doručený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri komerčnej rozhodcovskej spoločnosti a. s., sp. zn. KRS/380/2010 zo dňa 06. 06. 2011. I.) Rozhodcovskému rozsudku vyčítajú tieto vady: 1./ rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky rozhodcovskej doložky (žalobný dôvod podľa § 40 ods. 1, písm. c/ Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v spojení s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4, písm. r/ Občianskeho zákonníka). Do bodu V.-13 všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len všeobecné podmienky) odporca ako tvorca zmluvných podmienok zakomponoval rozhodcovskú doložku. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok. Ak je táto rozhodcovská doložka súčasťou štandardných podmienok, vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na jej nekalosť. Vzniká tiež otázka, či vôbec prichádza do úvahy rozhodcovská doložka v rámci štandardnej zmluvy, teda bez osobitného vyjednania. Navrhovatelia ako priemerní spotrebiteľia tejto problematike nerozumejú, nemali žiadnu možnosť si rozhodcovskú doložku vyjednať, nakoľko ju dodávateľ vložil do všeobecných podmienok. Z tohto dôvodu mohli zmluvu ako celok iba odmietnuť, alebo zmluvu prijať vrátane rozhodcovskej doložky. Podľa ich názoru zanedbateľné nie je ani to, že doložka nebola dojednaná až po vzniku sporu, ale práve naopak, už pri vzniku právneho vzťahu. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky už iba podčiarkuje skutočnosť, že sám dodávateľ vybral dva rozhodcovské súdy, ktoré mali riešiť všetky spory so spotrebiteľom. V zmluve boli predformulované 2 rozhodcovské súdy, ktoré mali v prípade potreby rozhodovať o podanom žalobnom návrhu. Spotrebiteľ má pritom vždy oprávnený záujem na tom, aby príslušným súdom bol súd v mieste jeho bydliska. Ako žalobcovia sú teda nútení tiež žiadať, aby súd vo výroku určil aj neprijateľnosť rozhodcovskej doložky a to z toho dôvodu, že dodávateľia často argumentujú, že doložka je samostatná a v prípade vyhlásenia neplatnosti zmluvy podľa nich nezdieľa osud neplatnosti úverovej zmluvy. Žiadali ďalej, aby súd posúdil namietanú rozhodcovskú doložku vo svetle nasledovných rozhodnutí: rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 05. 05. 2010 sp. zn. 3CoE/ 29/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24. 08. 2010 č. k. 5CoE/321/2010-41, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. 09. 2010 č. k. 11CoE/8/2010-113, rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. 06. 2010 č. k. 4Er/605/2009-12 potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. 07. 2010 č. k. 8CoE/150/2010-41. 2./ Pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (žalobný dôvod podľa § 40 ods. 12, písm. j/ Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní). Príslušný rozhodcovský súd vôbec neposkytol ochranu ich spotrebiteľským právam, pričom im nie je známe, prečo by rozhodcovský súd nemal rešpektovať európske právo a vnútroštátne zákony. „Súdny“ proces pred rozhodcovským súdom bol podľa ich názoru len odobrením a kopírovaním žalobného návrhu a nemá nič spoločné s objektívnym rozhodnutím, nespĺňal pravidlá spravodlivého súdneho procesu a dokonca majú podozrenie, že rozhodcovský súd je v určitom spriaznenom vzťahu s odporcom, pre ktorého vydáva rozsudky. Rozhodcovský súd sa vôbec nezaoberal primeranosťou zmluvných podmienok a neprimerané zmluvné pokuty vyhlásil za primerané len preto, že si ich navrhovatelia formálne neuplatňovali, avšak vôbec sa súd nezaoberal zisťovaním, v čom sa skutočne suma, ktorú od nich odporca požaduje zaplatiť, skladá, či už v nej nie sú započítané neprijateľné úroky z

omeškania, či zmluvné pokuty. Zmluva v štandardných ustanoveniach obsahuje zmluvu o revolvingovom úvere, dohodu o zrážkach zo mzdy oprávňuje veriteľa - odporcu požadovať na zabezpečenie svojej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere od dlžníka - navrhovateľov splnomocnenie, ktorým dlžník splnomocňuje odporcu na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu (Podmienka III.-5.-5), oprávnenie jednostranne zmeniť zmluvné podmienky navrhovateľom, zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania viac než 30 dní (Podmienka V.-3.), úrok z omeškania vo výške 0,08 % denne z dlžnej sumy, prednostné používanie ustanovení Obchodného zákonníka a toto je len slabý náčrt porušovania zákonných ustanovení, ktorých sa dopustil odporca a neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré obsahuje zmluva a ktoré neprípustným spôsobom zasahujú do ich spotrebiteľských práv, pričom rozhodcovský súd ani jednu z nich nevyhlásil za neprijateľnú a dokonca bez akýchkoľvek pochybností priznal odporcovi právo na plnenie z nich. Súdu dávajú do pozornosti, že rozhodcovský súd ich zaviazal platiť odporcovi úroky z omeškania vo výške 0,08 % denne, čo je v rozpore v súčasnosti s účinným Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie je nepreskúmateľné okrem iného aj preto, že celková suma, ktorú im rozhodcovský súd uložil zaplatiť je neprehľadná a oni vôbec nevedia, čo v sebe obsahuje. Tento nedostatok činí rozsudok aj materiálne nevykonateľným. Rozhodcovský rozsudok je ničotným právnym úkonom rozhodcovského súdu, keďže bol vykonaný na základe hrubo nemorálnej - neprijateľnej rozhodcovskej doložky a teda nemôže obstať a tvoriť nový kvalifikovaný záväzok medzi stranami. Z tohto dôvodu sa vo veci domáhajú aj zrušenia rozhodcovského rozsudku a to s odkazom na § 87 písm. f/ O. s. p., § 40 ods. 1, písm. c/ a písm. j/ Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. II.) Navrhovatelia sa ďalej domáhali určenia neplatnosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako celku. Žalovaný porušil ich spotrebiteľské práva tým, že pri koncipovaní všeobecných zmluvných podmienok, ktoré im potom dal podpísať, použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré napĺňajú znaky ustanovené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a sú neplatné podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Zmluvnými podmienkami odporcu sa už zaoberala aj komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len komisia), ktorá vo svojom závere označila viacero zo zmluvných podmienok za neprijateľné. Zo záveru komisie vybrali:

- bod IV.-1.-1. všeobecných podmienok - uvedené ustanovenie spôsobuje viazanie poskytnutia úverového rámca na predchádzajúce poskytnutie úveru od dodávateľa. V tejto súvislosti dáva komisia predovšetkým do pozornosti § 4 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Komisia nadobudla presvedčenie a rovnako aj z vyjadrenia dodávateľa je zrejmé, že dodávateľ úverový rámec spolu s kartou poskytuje iba podmienene na základe vlastnej úvahy až následne po tom, ako klient vstúpi do úverového právneho vzťahu s dodávateľom. Podľa uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci t. j. dodávateľ nesmie viazať poskytnutie služby na poskytnutie inej služby. Aj keby sa tento zákaz na dodávateľa nevzťahoval, komisia poukazuje predovšetkým na prípad, kedy by spotrebiteľ mohol byť v dôsledku neschopnosti splácania v poradí prvého poskytnutého úveru fakticky prinútený siahnuť po ponuke úverového rámca. Táto skutočnosť by tak za každých okolností výrazným spôsobom ovplyvnila správanie spotrebiteľa smerom k prijatiu poskytovaného úverového rámca. Je nepochybné, že v tomto kontexte sa viazanosť poskytovaného úverovania môže javiť aj ako podmienka spôsobujúca nerovnováhu v právach a povinnostiach a to na ťarchu zmluvnej vôle spotrebiteľa. Pre tieto prípady by tak inak zákonom o ochrane spotrebiteľa zakázaná viazanosť poskytovania služieb mohla znamenať neprimeranú hospodársku (finančnú) závislosť spotrebiteľa od dodávateľa. Toto ustanovenie komisia dáva osobitne do pozornosti z toho dôvodu, že konanie dodávateľa spočívajúce v dohadovaní predchádzajúcim úverom, podmieneného úverového rámca môže napĺňať aj znaky nekalej obchodnej praktiky podľa § 7 ods. 2, písm. b/ Zákona o ochrane spotrebiteľa. Komisia je presvedčená, že dodávateľovi nič nebráni, aby spotrebiteľom úverový rámec poskytol ako individuálne dojednanú samostatnú službu po vzniku úverového vzťahu a nie ako vo všeobecných obchodných podmienkach upravenú viazanú službu.

- bod IV. -2.5. všeobecných podmienok - ide o ustanovenie pre priemerného spotrebiteľa veľmi zložené, nejasné až nezrozumiteľné, komisia je preto toho názoru, že ustanovenie by malo byť podstatne formulačne zjednodušené, rovnako zo strany dodávateľa riadne vysvetlené, čo si však môže vyžadovať až jeho individuálne vyjednanie, resp. prinajmenšom zahrnutie do úverovej zmluvy uzatváranej so spotrebiteľom. To, že je ustanovenie uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach, predstavuje zároveň nezanedbateľné nebezpečenstvo, že sa s týmto spotrebiteľ ani len neoboznámi. V tejto súvislosti komisia dodáva, že dodávateľom predložené všeobecné obchodné podmienky v súvislosti s úverovým rámcom a úverovou kartou odkazujú na v poradí ďalšie všeobecné obchodné podmienky, čo iba prispieva k neprehľadnosti zmluvných ustanovení, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľa a dodávateľa.

Svojou nezrozumiteľnosťou toto ustanovenie spotrebiteľa navyše vystavuje značnej právnej neistote pri využívaní dodávateľom poskytovanej služby.

- bod V.-5. všeobecných podmienok - komisia poukazuje na zjavnú nevyváženosť práv a povinností dodávateľa a spotrebiteľa v súvislosti s odstúpením od zmluvy uzavretej prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Podľa komisie je zjavne neprimerané, ak možno zmluvu uzavrieť aj prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, zatiaľ, čo odstúpenie od takejto zmluvy je striktné viazané na zaslanie písomného oznámenia formou doporučeného listu do sídla spoločnosti. Nie je podľa komisie dôvodné, aby dodávateľ takýmto spôsobom obmedzoval formu, akou môže spotrebiteľa vypovedať zmluvu, najmä, ak mu zákon garantuje, že zmluvu bude môcť vypovedať aj inými prostriedkami.

- bod V.-13. všeobecných podmienok - rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok. Ak je takáto rozhodcovská doložka súčasťou štandardných podmienok, vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na jej nekalosť. Pre konanie spotrebiteľa preto v súvislosti s rozhodcovskou doložkou je nevyhnutné, aby spotrebiteľ mal možnosť požiadať štátny súd o ochranu, ak si rozhodcovský súd osobitne nevyjednal (výslovne si ho neželal). Predmetná rozhodcovská doložka nenapĺňa tento záujem na ochrane spotrebiteľa. Doložka síce umožňuje obrátiť sa spotrebiteľovi na štátny súd, ale otázka nemá znieť, či má možnosť spotrebiteľ uplatniť svoje právo na štátnom súde, ale správne má byť položená na účely zistenia, či nespôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa tak, či rozhodcovská doložka ho nenúti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, aj keď si to spotrebiteľ výslovne neželá. O taký prípad ide vtedy, ak spotrebiteľ má síce možnosť uplatniť právo na štátnom súde, ale zároveň podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak konanie vyvoláva dodávateľ. Aj v takom prípade ide o rozhodcovskú doložku, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní. Vzniká otázka, či za takého stavu prichádza do úvahy vôbec rozhodcovská doložka v rámci štandardnej zmluvy, teda bez osobitného vyjednania. Komisia posúdila rozhodcovskú doložku dodávateľa a dospela k záveru, že táto vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory riešil nezvratne výlučne v rozhodcovskom konaní, konkrétne za stavu, že spor vyvolal dodávateľ. Spotrebiteľ navyše nemá žiadnu možnosť si rozhodcovskú doložku vyjednať, nakoľko ju dodávateľ vložil do všeobecných obchodných podmienok. Z tohto dôvodu mohol spotrebiteľ zmluvu ako celok iba odmietnuť alebo tak, ako tomu bolo v prípade viacerých podnetov spotrebiteľov doručených komisii, zmluvu prijať vrátane rozhodcovskej doložky. Nie je zanedbateľné ani to, že doložka nebola dojednaná až po vzniku sporu, ale práve naopak, už pri vzniku právneho vzťahu. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky už iba podčiarkuje skutočnosť, že sám dodávateľ vybral rozhodcovské súdy, ktoré majú riešiť všetky spory so spotrebiteľom. Tu komisia dáva do pozornosti, že miesto rozhodcovských súdov nespĺňa ani požiadavku predvídateľnosti a dostupnosti konania pre spotrebiteľa.

S týmito závermi komisie sa navrhovatelia plne stotožňujú. Pri takomto veľkom počte hrubo nemorálnych a zneužívajúcich zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, nemôže obstať ani zmluva ako celok. Určite neuviedli všetky zmluvné podmienky, ktoré možno v zmluve a vo všeobecných zmluvných podmienkach zmluvy považovať za neprimerané a nekalé. Tieto aj ďalšie zmluvné podmienky môže súd posúdiť a aj ich vyhlásiť a to aj bez návrhu. Z týchto dôvodov navrhuje, aby súd aplikoval § 41 Občianskeho zákonníka v jeho eurokomfortnom výklade s Článkom VI. ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Článok VI. je pritom kogentným ustanovením, ktoré požaduje, aby spotrebiteľa nezaväzovala zmluva ako celok v kontexte ochrany spotrebiteľa pred používaním nekalých zmluvných podmienok. Rovnako navrhli, aby súd aplikoval aj § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a vyhlásil ním zmienené, prípadne aj ďalšie zmluvné podmienky za neprijateľné, resp., aby aplikoval § 153 ods. 4 O. s. p.. Žiadajú preto určiť neplatnosť Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako celku. Na určení majú pritom ako spotrebiteľia vždy naliehavý právny záujem (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1N Cdo 1/2009).

III.) Odporca voči nim ako spotrebiteľom sa dopustil vážnej nekalej obchodnej praktiky - použil veľmi drobné písmo a je problém súvislé čítať zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, pretože sa začínajú po pár odsekoch zle čítať riadky a bez technických pomôcok (lupy, pravítka) sa nedajú riadne prečítať ani pri vynaložení úsilia, ktoré možno bežne vyžadovať. Uviedli, že Okresný súd Bratislava II. judikoval túto vážnu praktiku ako nekalú. Odporca im pritom vôbec nevysvetlil podmienky v zmluve tak, aby im plne porozumeli. Nekalou praktikou je vždy konanie bez odbornej starostlivosti. Odporca konal bez odbornej starostlivosti, keď ich - spotrebiteľov vystavil zjavne nečitateľným, resp. iba veľmi obtiažne

čitateľným zmluvným podmienkam - z dôvodu porušovania ich spotrebiteľských práv si navrhovatelia veľa vytrpeli - znášali permanentný stav neistoty, obáv z výšky dlhu a jeho neustáleho narastania, trpeli stresom, keď odporca uplatňoval voči nim jednotlivé nemorálne zmluvné podmienky. Na druhej strane odporca neurobil žiadny krok, neprejavil dobrú vôľu k tomu, aby podmienky prehodnotil a aby ich nevystavil svojmu konaniu bez odbornej starostlivosti. Z týchto dôvodov za utrpené streasy žiadajú aj primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- €, ktoré im však vôbec nenahradí ich doteraz utrpenú ujmu.

Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a žiadal priznať náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že návrh navrhovateľov je čiastočne dôvodný a rozhodol tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri komerčnej rozhodcovskej spoločnosti sp. zn. KRS/380/2010 zo dňa 06.06.2011 vydaný rozhodcom JUDr. Evou Fajtovou. Návrh na určenie, že rozhodcovská doložka uvedená v článku V.-13. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru ako súčasť zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 42666995549001 zo dňa 09.10.2008 uzatvorenej medzi navrhovateľmi v 1/ a 2/ rade a odporcom je neprijateľná zmluvná podmienka zamietol. Zamietol tiež návrh na určenie, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 09.10.2008 uzatvorená medzi navrhovateľmi 1/, 2/ a odporcom je neplatná a taktiež zamietol návrh na uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť každému z navrhovateľov primerané finančné zadosťučinenie po 500,- Eur. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania a odporcu zaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 331,50 Eur na účet Okresného súdu Čadca do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konštatoval na základe vykonaného dokazovania, že navrhovatelia ako spotrebiteľia majú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď navrhovatelia tento návrh na určenie neplatnosti odôvodnili tým, že odporca porušil ich spotrebiteľské práva tým, že pri koncipovaní všeobecných zmluvných podmienok, ktoré mu dal podpísať, použil početné neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré naplňajú znaky uvedené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. No neprijateľnosť jednotlivých zmluvných podmienok uvedených v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru a všeobecných podmienok, ktoré sú jej súčasťou, tak touto neprijateľnosťou sa bude súd zaoberať až v ďalšom konaní, keď bude pokračovať v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe podľa § 43 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní po tom, ako nadobudne právoplatnosť rozsudok, ktorým súd zrušil rozhodcovský rozsudok. Dôvody, pre ktoré navrhovatelia namietali neplatnosť zmluvy o úvere sú len vo všeobecnej rovine a súd nedospel k záveru, že celá zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatným právnym úkonom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Zároveň konštatoval, že vzhľadom k tomu, že zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z., po právoplatnosti tohto rozsudku bude súd v zmysle § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní pokračovať v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, v ktorom sa bude zaoberať aj neprímeranosťou jednotlivých zmluvných podmienok zakotvených vo všeobecných podmienkach.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovatelia v 1/ a 2/ rade, a to konkrétne voči výroku č. I., II., III., IV., a V. z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2, písm. c/, d/ a f/ O.s.p. Navrhovatelia v 1/ a 2/ rade navrhli rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že I. odvolací súd zruší rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, určí, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ďalej určí, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je neplatná, určí, že odporca je povinný zaplatiť každému z navrhovateľov primerané finančné zadosťučinenie 500,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a určí, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania v sume 135,76 Eur.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s výrokmi súdu v časti II., III. a IV. výroku a v tejto časti žiada, aby odvolací súd tieto výroky potvrdil. V písomnom vyjadrení ďalej podrobne uvádza, prečo navrhuje rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo vyjadrení ďalej uvádza, aby rozsudok okresného súdu v časti I., V. a IV. sa zmenil tak, že návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku sa zamietá. Žalobcovia v 1/ a v 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, a v časti II., III. a IV. sa rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkmi konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmaním napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri komerčnej rozhodcovskej spoločnosti sp. zn. KRS/380/2010 zo dňa 06.06.2011 vydaný rozhodcom JUDr. Evou Fajtovou. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto právnych a skutkových zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom, na ktorých navrhovatelia v 1/ a v 2/ rade založili svoje odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých častiach potvrdil ako vecne správne.

Pokiaľ odporca v písomnom vyjadrení navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť, odvolací súd poznamenáva, že odporca odvolanie nepodal, podal len písomné vyjadrenie k odvolaniu, a preto jeho odvolacími argumentmi sa odvolací súd vôbec nezaoberal.

Navrhovatelia v 1/ a v 2/ rade v odvolacom konaní neboli úspešní a odporca, ktorý odvolanie nepodal, len sa písomne k odvolaniu vyjadril, aj keď si uplatnil náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, ktoré však nevyčísľil postupom podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p., odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.